

[Statsministeren]

ministeriet. Og derfor er jeg glad for at se det medarbejderhold foran mig, som indgår i den samlede stab i Statsministeriet.

Formanden:

Jeg er nødt til at sige, at det må være muligt, når der er tale om 2 minutters taletid, i det første svar i al fald at holde sig klart inden for de to minutter.

Thor Pedersen (V):

Jeg takker statsministeren for svaret og konstaterer, at jeg altså fik svaret til sidst. Der er altså tale om flere personer, der ansættes i Statsministeriet. Det er måske ikke vennekredsen, men så partikammerater fra det socialdemokratiske partiapparat på Christiansborg, der overføres i statens tjeneste uden opslag i ikkeeksisterende stillinger for skatteydernes penge.

Jeg erfarede, at statsministeren gjorde meget ud af at drage sammenligninger med tidligere tiders begivenheder, og hertil vil jeg sige: Jeg har ikke kunnet finde sammenligning med en person, der matchede Ralf Pittelkow, altså ansat på det niveau. Så skal man uden for landets grænser; så skal man finde et kommissærbeleg, og så skal vi til det tidligere Østtyskland for egentlig at finde, at man har ansat kommissærer på det niveau, som det nu finder sted i Statsministeriet.

Det kan ikke sammenlignes med informationsmedarbejdere, og jeg har kun stillet spørgsmål til statsministeren og ikke til tidligere statsministre. Der er nok en anden forklaring på, hvorfor man tager informationsmedarbejdere og tilknytter dem ministerierne, end på at man ansætter personale i ikkeeksisterende stillinger. Og det er jo ikke blot ansættelse af informationsmedarbejdere, der foregår i Statsministeriet.

Jeg vil så spørge statsministeren, om statsministeren er bekendt med, at arbejdsministeren har udtalt, at hun ønsker at ansætte tre personer fra det tidligere partisekretariat på Christiansborg i Arbejdsministeriet. Jeg har godt nok også erfaret, at det nu – efter at spørgsmålet er rejst – bliver efter opslag, men så må jeg også spørge statsministeren: Finder statsministeren, at det er korrekt, at man først nævner de tre personer, man vil ansætte, og derefter slår stillingen op? Er det ikke det, man kalder proforma eller fup?

Jeg vil også godt spørge, om statsministeren har kendskab til andre ministre, der vil ansætte overflødig personale fra Socialdemokratiets partisekretariat på Christiansborg. Nu er regeringen godt nok stor, men jeg går ud fra, at statsministeren kender ministrene og kan tale med dem.

Køpke Christensen (FP):

Nu kom statsministeren mig i forkøbet, for jeg havde faktisk skrevet de samme navne ned. Derfor kan jeg bare kort spørge, om statsministeren kan give undertegnede ret i, at det mildt sagt er hykleri, når Venstre og De Konservative gang på gang påstår, at man holder sig til vennekredsen. Jeg kunne i den forbindelse også nævne den civile kommitterede for hjemmevernet og spørge, om det ikke også skulle have en del med vennekredse at gøre.

Det er ikke, fordi jeg skal støtte en socialdemokratisk regering, men jeg vil ærlig talt gerne have en bekræftelse fra statsministeren af, at der mildt sagt er tale om hykleri fra Venstre og De Konservative i denne sag.

Men vi kan jo også se på, hvad der foregår ude i kommunerne og amterne. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om det ikke kan bekræftes, at der også i amter og kommuner foregår det, som efter vor opfattelse i Fremskridtspartiet ikke er tiltalende, nemlig at man ansætter nogle mennesker uden opslag. Er statsministeren i besiddelse af oplysninger, der kunne tyde på, at det også finder sted i amter og kommuner?

Kent Kirk (KF):

Kan statsministeren være så venlig at oplyse, om de øvrige regeringspartier har planer om at ansætte partikammerater i statsadministrationen? Og er det også muligt for statsministeren at oplyse, hvor meget den ansættelse af partikammerater vil komme til at koste de danske skatteydere i den centrum-socialistiske regerings forventede levetid?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Man kan jo foretage mange mere eller mindre dramatiske sammenligninger, og jeg er helt overbevist om, at hr. Thor Pedersen nok ikke helt har gjort sig klart, at de gamle centralistiske østeuropæiske regimer faktisk for længst er faldet. De hører historien til.